

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHRHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGÉK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Служба „Преса и информация“

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 08/07

25 януари 2007 г.

Решение на Съда по дело C-278/05

Carol Marilyn Robins и други / Secretary of State for Work and Pensions

**ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ НЕ СА ЗАДЪЛЖЕНИ ДА ПЛАЩАТ САМИТЕ ТЕ ЗА
ПРАВТА НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ПРИ ДОПЪЛНИТЕЛНО ПЕНСИОННО
ОСИГУРЯВАНЕ В СЛУЧАЙ НА НЕПЛАТЕЖЕСПОСОБНОСТ НА
РАБОТОДАТЕЛЯ**

Въпреки това, степен на закрила на тези права като осигуряваната от британската система е недостатъчна

Съгласно директива относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежеспособност на техния работодател¹, държавите-членки трябва да гарантират, че са взети необходимите мерки за закрила на интересите на работниците и служителите и на бившите работници и служители в случай на неплатежеспособност на работодателя по отношение на техни придобити права или на техни евентуални права във връзка с обезщетения за старост по силата на допълнителни пенсионни схеми.

Г-жа Robins и 835 други ищци са бивши работници и служители на дружеството ASW Limited, което е фалирало през м. април 2003 г. Те са били осигурени по пенсионни схеми, базирани на последна заплата и плащани от ASW.

Пенсионните схеми са прекратени през м. юли 2002 г. и са в процедура по ликвидация. Според направените от актюерите оценки, активите няма да бъдат достатъчни за покриване на всички дължими обезщетения на осигурените по пенсионните схеми и, поради това, вноските на тези, които не са пенсионирани, ще бъдат намалени.

При прилагане на действащото във Обединеното кралство законодателство, ищците няма да получат пълния размер на обезщетенията, за които биха могли да претендират. Двама от ищците ще получат само съответно по 20% и 49% от тези обезщетения.

¹ Директива 80/987 на Съвета от 20 октомври 1980 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежеспособност на техния работодател (ОВ L 283, стр. 23)

Считайки, че британската уредба не им предоставя предвидената от директивата степен на закрила, ищците са подали иск срещу правителството на Обединеното кралство за възстановяване на претърпени щети. High Court, който е сезиран с този спор, е поставил три преюдициални въпроса на Съда на Европейските общности относно: на първо място - дали самите държави-членки са длъжни да плащат за правата на обезщетения за старост и дали това плащане трябва да бъде в пълен размер, на второ място - дали британското законодателство е съобразено с директивата и, на трето място - отговорността на държава-членка в случай на неточно транспониране на директивата.

Плащане за права на обезщетения от самите държави-членки

Съдът установява, че **директивата не налага на самите държави-членки задължението да плащат за правата на обезщетения** за старост. Като посочва по-общо, че държавите-членки "гарантират, че са взети необходимите мерки", директивата оставя на държавите възможност за преценка по отношение на механизмите, които да бъдат възприети, с цел въвеждане на необходимата закрила. Държава-членка може, например, да предвиди вместо финансиране от държавните органи, задължение за застраховка за сметка на работодателите или създаване на гарантираща институция, на която да определи условията и реда за финансиране.

Освен това, Съдът счита, че **директивата не може да бъде тълкувана като изискваща пълна гаранция на въпросните права**. Доколкото тя се ограничава в предписанията си, като посочва най-общо, че следва да бъдат взети необходимите мерки за "закрила на интересите" на засегнатите лица, директивата предоставя на държавите-членки **широко право на преценка** относно степента на закрила, **което изключва задължението за пълна гаранция**.

Съобразяване на британското законодателство с директивата:

Съдът посочва, че през 2004 г., съгласно предоставените от Обединеното кралство данни, близо 65 000 работници и служители, включени в пенсионни схеми са понесли загуби над 20 % в сравнение с очакваните обезщетения и около 35 000 от тях са понесли загуби, надхвърлящи 50% от тези обезщетения.

Въпреки че нито една разпоредба на директивата не съдържа елементи, позволяващи да се установи с точност минималната изисквана степен на закрила, система, която допуска в някои случаи гарантиране на обезщетенията до 20 % или 49% от очакваните права, т.е. до по-малко от 50% от тях, не може да се счита, че отговаря на дефиницията на термина "закрила", използван в директивата. Следователно, система за закрила като **британската система не е в съответствие с общностното право**.

Отговорност на държавите-членки в случай на неправилно транспониране

Съдът счита, че, като се има предвид общия характер на термините, използвани в директивата и широкото право на преценка, което е оставено на държавите, отговорността на държава-членка за неправилното ѝ транспониране може да бъде търсена при условие на констатиране на явно и тежко незачитане от тази държава на границите, които се налагат на нейното право на преценка.

За да се определи дали това условие е изпълнено, националният съдия трябва да вземе предвид всички характеризиращи дадената ситуация елементи. В настоящото дело, тези елементи включват липса на яснота и точност на директивата що се отнася до изискваната

степен на закрила, както и доклад от 1995 г. на Комисията относно транспонирането на директивата от държавите-членки, в който тя е заключила, че "различните правила [приети от Обединеното кралство] изглежда, че отговарят на изискванията [на директивата], което може да засили позицията на Обединеното кралство по отношение транспонирането на директивата.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

Езици, на които е преведен документът: BG ES CS DE EN FR HU IT RO SK

Пълният текст на решението е достъпен на интернет страницата на Съда:

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=BG&Submit=rechercher&numaff=C-08/07>

По принцип справка може да се направи в деня на произнасянето, след 12 часа централноевропейско време.

За допълнителна информация се свържете с Balázs Lehóczki

Тел.: (00352) 4303 5499 Факс: (00352) 4303 2028.